

her. Den vil i Dyrigt ligeledes kunne omgaaes derved, at man i den Tid, hvori Papirene stempelfrit kunne bringes herind, lader dem stemple frit, saa at man lader dem gaa ind og fører dem ud igjen, uden at de i Virkeligheden have hørt hjenime her, for at de saaledes for Fremtiden kunne blive stempelfrie i Overensstemmelse med Loven.

— Vil man ikke gjøre Fristelsen til Omgaaelse alt for stor, saa anser jeg det i ethvert Tilfælde for at være aldeles nødvendigt, at man udslætter Ekstra b i Lovforslagets § 7; Ekstra a i den nævnte Paragraf bestemmer jo, at Stempelpligten kan berigtiges derved, at der paatrykkes Obligationerne et særegt Stempel. Men saa heder det endvidere i Ekstra b, at den ogsaa kan berigtiges ved Paaklæbning af Stempelmærker, som under Angivelse af Datur klæses paa anordningsmæssig Maade. Klæbningen kan foretages enten af Eieren af Dokumentet eller af den, til hvem det overdrages, eller af den Mægler, ved hvem det omsættes. Denne Bestemmelse tror jeg, at man med Nødvendighed maa lade gaa ud, hvis man vil vente, at Loven skal blive overholdt. Naar man nemlig tilsteder Stempel af Obligationerne selv, at paaklæbe Stemplerne, og at klæse dem, saa gjør man Fristelsen til Omgaaelse alt for stor. Ejerne af saadanne Obligationer kunne ellers have Stempelmærker liggende ved Siden af sig uden Strax at klæbe dem paa, og først klæbe dem paa naar det behøves, og klæse dem i et Dieblit. Der ved forekommer det mig, som sagt, at Fristelsen til Omgaaelse bliver meget større, end den i Dyrigt vilde være, og vil man derfor overhovedet gaa ind paa den foreslaaede Lov, og tror man, at der er Udflugt til derved, at vinde en Indtægt for Statskassen, som det er værd at tale om, og for hvilken det er værd at tilvejebringe et saadant Maskineri, som det her er Tale om, saa maa jeg derfor i ethvert Tilfælde holde paa, at man sletter dette Ekstra b ud af § 7, og holder sig udenfor til en Stempling af Obligationerne som den, der omhandles i Ekstra a af § 7.

— Det vil ikke være paa rette Sted nu nærmere at gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Men der kunde dog maasse være Anledning

til blot at paapege, at Udtrykket „den utbladte Dørbetaling“, som forekommer to Gange i § 8, nemlig i Midten af dens første og i Slutningen af dens andet Stykke, efter mit Skøn er meget uheldig valgt, eftersom der slet ikke i Forveien er talt om Betaling af nogen Dørbetaling, saa at Udtrykket kommer pludselig ind, uden at man er forberedt paa at se det. Man kan vel nok slutte sig til, hvad Meningen er, men jeg vilde dog anse det for rigtigst at foretage en Forandring i saa Henseende.

Finantsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig fremkom med en Realitetsgrund mod den foreliggende Lov, som jeg maa tillade mig kortelig at belyse. Han tog Anledning af, at der i Motiverne til Lovforslaget er fremhævet, at der i flere af de større Lande, hvormed vi staa i Forbindelse, er lagt Skat paa vore Obligationer, og at det derfor ikke er mere end billigt, at vi ogsaa lægge Skat paa disse Landes Obligationer — han tog Anledning heraf, siger jeg, til at fremkomme med en Uttring, som om en saadan Reciproctet skulde have været en Hovedgrund for mig, til at fremkomme med Lovforslaget. Men det har den dog ikke været. Jeg har lige saa meget eller maasse mere anført de fremmede Lande, for at gjøre opmærksom paa, at den omhandlede Afgift er en Skat, der er saa godt som europæisk, og som er antagen i de vigtigste civiliserede Lande, der have et ordnet Skattevesen, idet der vistnok deri kunde søges en Berøttigelse for dem, der maatte have Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt eller praktisk at indføre en saadan Skat her. Jeg skal dog i Dyrigt gjerne forfølge den Tanke, som det ærede Medlem fremkom med. Han mente, at det skulde være særligt, for os at indføre en saadan Skat, idet vi saa maatte kunne vente, at andre Stater vilde gjøre Gjengæld mod os, og han sigtede derved, idet han videre udførte sin Tanke, navnlig til vore Nabolande Norge og Sverrig. Mod denne Betragtning skal jeg tillade mig at bemærke, at den vel ganske vist har en theoretisk Berettigelse, men at den, saavidt jeg kan skjønne, ingen praktisk Betydning har. Norge og Sver-